

## POSTANOWIENIE

Dnia 28 czerwca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535§3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 28 czerwca 2021r.

sprawy **P. S.**

skazanego za czyn z art. 286§1 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 9 grudnia 2020r., sygn. akt IV Ka (...),

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w I. z dnia 11 kwietnia 2019r.,  
sygn. akt II K (...)

### **p o s t a n o w i ł:**

1. oddalić kasację uznając ją za oczywiście bezzasadną,
2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. C. L. – Kancelaria Adwokacka w I. – kwotę 442,80zł (czterysta czterdzieści dwa złote osiemdziesiąt groszy), w tym 23% VAT, tytułem wynagrodzenia dla obrońcy wyznaczonego z urzędu, za sporządzenie i wniesienie kasacji,
3. zwolnić skazanego od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego obciążając nimi Skarb Państwa.

### UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona w imieniu skazanego jest bezzasadna i to w stopniu oczywistym.

W pierwszym zarzucie kasacji wskazano na naruszenie przez Sąd Odwoławczy przepisów prawa procesowego, tj. art. 6 k.p.k., art. 117 k.p.k., art. 167 k.p.k., art. 175 k.p.k., art. 353§3 k.p.k. i art. 374§1 k.p.k., wyrażające się w pozbawieniu skazanego prawa do udziału w rozprawach przed Sądem Rejonowym, a więc w czynnościach dowodowych przesłuchania świadków, a wynikające z niezawiadomienia skazanego o czasie i miejscu czynności procesowych oraz wydaniu orzeczenia, co skutkowało pozbawieniem prawa do obrony w rzeczonym postępowaniu.

Powyższy zarzut nie jest jednak trafiony, bowiem odnosi się do procedowania Sądu I instancji, nie zaś do naruszeń, których miałby dopuścić się Sąd Odwoławczy. Nie stanowi on zatem zarzutu o charakterze kasacyjnym.

Ponadto, zarzut o tożsamej treści nie został postawiony w treści zwykłego środka odwoławczego, zaś kwestie związane z nieprzekazaniem Sądowi I instancji korespondencji od skazanego poruszono dopiero w toku rozprawy w dniu 31 lipca 2019r., a zatem po upływie terminu do wniesienia (czy uzupełnienia) apelacji, którego koniec przypadał na dzień 6 czerwca 2019r. Dlatego też niezasadne jest podnoszenie w powyższym zakresie zarzutu naruszenia przez Sąd Odwoławczy art. 433 k.p.k. (pkt 2 kasacji).

Prawidłowo sformułowany pod względem formalnym jest w tym zakresie jedynie zarzut z pkt 3 kasacji, w którym zarzucono Sądowi Okręgowemu naruszenie art. 440 k.p.k., polegające na rażąco niesprawiedliwym utrzymaniu w mocy orzeczenia Sądu I instancji w sytuacji, gdy skazany bez własnej winy został pozbawiony możliwości brania udziału w toczącym się postępowaniu sądowym przed Sądem Rejonowym, pomimo że zamierzał skutecznie zawiadomić Sąd I instancji o pozbawieniu wolności i aktualnym miejscu osadzenia oraz zwrócił się z pisemną prośbą o zapewnienie mu udziału w toczącym się postępowaniu w sprawie sygn. akt II K (...), jednakże jego pismo nie zostało przekazane Sądowi I instancji, w konsekwencji czego pozbawiono skazanego prawa do dowiedzenia własnej wersji zdarzeń i niewinności od popełnienia przypisanego mu czynu.

Zarzut ten jednak nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd Odwoławczy nie dopatrywał się w tym zakresie nieprawidłowości, a swoje stanowisko uzasadnił w pkt 2.1.1. i 2.2.1. formularza uzasadnienia. Uznać należy, że Sąd dostrzegł wskazywany przez obronę problem i podjął kroki mające na celu weryfikację podnoszonych przez skazanego i jego obrońcę twierdzeń. To na wniosek obrony (k. 407-407v, 437-437v) Sąd dopuścił dowód z akt sprawy 1 Ds. (...), którą obrona wskazała jako dotyczącą nieprawidłowości w przekazywaniu korespondencji P. S.. W istocie w tej sprawie skazany skierował pismo o nieprawidłowościach w sprawie II K (...) i na podstawie tych okoliczności Sąd Okręgowy oparł swoje rozstrzygnięcie w tym zakresie.

Nie sposób uznać, że swoim postępowaniem Sąd Odwoławczy naruszył treść art. 440 k.p.k. Przepis ten stanowi, że jeżeli utrzymanie orzeczenia w mocy byłoby rażąco niesprawiedliwe, podlega ono, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów, zmianie na korzyść oskarżonego albo uchyleniu (w sytuacji określonej w art. 437§2 zdanie drugie k.p.k.). Dokonując oceny w tym zakresie należy mieć na uwadze następujące okoliczności:

- skazany w sprawie II K (...) złożył wyjaśnienia na pierwszym terminie rozprawy;

- informowany telefonicznie o kolejnych terminach rozpraw, w tym takich, na których zaplanowano przesłuchanie świadków (w których skazany, jak twierdzi, chciał uczestniczyć w celu skonfrontowania z przekazywanymi przez nich treściami), nie uczestniczył w nich mimo przebywania na wolności. Skazany wyraził ponadto zgodę na prowadzenie sprawy pod jego nieobecność, zaś jego obecność nie została przez Sąd rozpoznający sprawę uznana za obowiązkową (k. 320, 330),

- skazanemu, na jego wniosek, wyznaczono obrońcę z urzędu, która była obecna na każdym terminie rozprawy i sprawowała bieżącą kontrolę nad przebiegiem postępowania sądowego. Do wyznaczenia obrońcy z urzędu doszło w czasie, kiedy skazany przebywał na wolności, został o tym poinformowany i w razie jakichkolwiek problemów mógł nawiązać z nim kontakt i skorzystać z jego pomocy,

- pomimo to P. S. przez pozostały okres trwania postępowania od czasu jego osadzenia, tj. przez okres około 8 miesięcy, świadomy, na jakim etapie toczy się postępowanie sądowe, nie poczynił żadnych kroków w celu nawiązania kontaktu z Sądem czy swoim obrońcą i uczestniczenia w kolejnych terminach rozpraw.

Co więcej, skazany uczestniczył we wszystkich terminach rozpraw w postępowaniu odwoławczym, mógł zatem składać dowolnej treści wnioski o przeprowadzenie dowodów, złożyć uzupełniające wyjaśnienia czy odnieść się do przeprowadzonych do tej pory dowodów, czego nie uczynił.

Konkludując, nie sposób uznać, by w przedmiotowej sprawie doszło do naruszenia prawa skazanego do obrony w tym stopniu by uznać, że zapadłe w sprawie orzeczenie było rażąco niesprawiedliwe. Sąd Okręgowy nie dopuścił się zatem naruszenia art. 440 k.p.k.

Powyższe skutkowało uznaniem kasacji za bezzasadną w stopniu oczywistym.

Skazanego, uwzględniając jego sytuację materialną, zwolniono od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego, a obrońcy wyznaczonemu z urzędu przyznano wynagrodzenie według norm przypisanych.